

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/273/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204241
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5412204241.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/91/2012-57 zo dňa 11. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi uloženia zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Dolný Kubín. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. Ex 943/2004.

Prvostupňový súd vychádzal zo zistenia, že na exekučnom súde uvedená vec prebiehala pod sp. zn. 10Er/49/2004, ktorému zodpovedala vec vedená pred súdnou exekútkou Mgr. Máriou Krasňanovou pod sp. zn. Ex 943/2004, t.j. pod spisovou značkou, ktorou navrhovateľ definoval exekučné konanie, v ktorom malo dôjsť k nim tvrdenému nesprávnemu úradnému postupom exekučného súdu. Okresný súd zistil, že v prejednávanej veci bolo vydané poverenie súdnej exekútky Mgr. Márii Krasňanovej. Následne na základe jej podnetu na odklad exekúcie a na zastavenie exekúcie, okresný súd vyhlásil uznesením zo dňa 02.08.2011 exekúciu za neprípustnú, exekučné konanie zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť trovy exekúcie vzniknuté súdnemu exekútkovi. Na základe odvolania navrhovateľa ako oprávneného krajský súd uznesením zo 17.01.2012 prvostupňové uznesenie vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená potvrdil a vo výroku o trovách exekúcie uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ten opätovne o trovách exekúcie rozhodol. Dňa 28.11.2012 bolo vrátené poverenie súdnym exekútkom, z dôvodu zastavenia exekúcie. Napriek tomu, že právny zástupca navrhovateľa bol vyzvaný na preukázanie, že navrhovateľ skutočne podal na exekučný súd ním uvádzaný návrh na zmenu súdneho exekútora, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal, zároveň bol súdom riadne upozornený, že návrh na zmenu exekútora

v exekučnom spise evidovaný nie je. Na túto skutočnosť však navrhovateľ nereagoval. Následne okresný súd ustálil, že nepochybne absentuje existencia navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, ktorá mala predstavovať nesprávny úradný postup exekučného súdu a teda nemôže byť daná ani zodpovednosť odporcu za navrhovateľom tvrdenú, ale nepreukázanú škodu, t.j. nenaplnenie ani jedného zo základných predpokladov pre vznik takejto zodpovednosti.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko odporca si tieto neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že okresný súd nepostupoval správne, pokiaľ vec prejednal v jeho neprítomnosti, ako aj neprítomnosti jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi.

V žalobnom návrhu urobil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného.

Ďalej namietal, že konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy, pretože súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. proti ktorému legálne pripustil dovolanie. Súd predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, ktoré zakladá porušenie jeho práva na súdnu ochranu, preto je meritórne rozhodnutie predčasné. Navyiac tým, že súd rozhodoval bez jeho prítomnosti došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie, nebol riadne oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a rovnako sám nemohol navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. K porušeniu zásady kontradiktórnosti došlo aj tým, že vo veci sa neuskutočnilo ústne pojednávanie. Odporca sa k žalobnému návrhu nevyjadril, preto boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p., čo však prvostupňový súd ignoroval.

Navrhovateľ nepovažoval za správne závery okresného súdu, týkajúce sa nedôvodnosti ním uplatňovanej skutočnej škody ako aj nemajetkovej ujmy. Uviedol, že okresný súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, úplne však ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu udržania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencii, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencii, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto súvislosti označil rozhodnutie prvostupňového súdu za nespreskúmateľné. Nesúhlasil ani s tvrdením súdu, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník - povinný. Pravým právnym titulom danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote. Pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Jeho rozhodnutie je vnútorne rozporné, pretože napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil aj svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Všetky problémy, ktoré boli vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu svedčia o potrebe nastaviť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva. Jasne a zrozumiteľne opísal aké problémy nastali a vyplatenie spravodlivej satisfakcie oprel aj o podstatnú judikatúru Ústavného súdu spojenú s porušovaním v žalobe označených práv.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Námietky o nesprávnom procesnom postupe prvostupňového súdu a s tým spojený neoprávnený zásah do procesných práv navrhovateľa ako účastníka občianskeho súdneho konania nepovažoval krajský súd za dôvodné.

Vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Táto zásada však predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Ťažiskom realizácie ich procesných práv je pojednávanie. V súdnej veci prvostupňový súd určil termín pojednávania na deň 11.02.2014, predvolanie na ktorý bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 20.01.2014. Navrhovateľ svojím postupom - bezdôvodnou neúčastňou na súdnom pojednávaní sa o bezprostredne naplnenie svojich procesných práv sám obral. V prípade jeho účasti na pojednávaní by sa zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhnúť jeho doplnenie, respektíve sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť a bol by poučený aj o predbežnom právnom posúdení veci (§ 118 ods. 2 O.s.p.). V tejto súvislosti sú potom jeho ďalšie tvrdenia a námietky dotýkajúce sa odňatia práva konať pred súdom a porušenia zásady kontradiktórnosti bezpredmetné. Najmä pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že vo veci bolo rozhodované bez nariadenia pojednávania. Navyše neboli splnené ani podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Odporca sa k žalobnému návrhu vyjadril a vyjadrenie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 05.02.2014.

Krajský súd považoval za správny postup okresného súdu, keď návrhu navrhovateľa na zrušenie pojednávania nevyhovelo. Správne vyhodnotil ním uplatnený dôvod na odročenie pojednávania ako neopodstatnený. V samotnom žalobnom návrhu, ako aj návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania a v neposlednom rade aj podanom odvolaní navrhovateľ poukazoval na zaujatosť zákonnej sudkyne z dôvodu, že predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom táto sudkyňa vykonáva funkciu sudcu. Podľa názoru krajského súdu uvedené skutočnosti nie sú dôvodmi pre spochybnenie nezaujatosti zákonnej sudkyne. Uvedené závery o nevyhnutnosti zákonnej sudkyne rešpektujú aj aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenia sp. zn. 3Nc/14/2010 z 31.05.2010; 6Cdo/201/2013 z 19.06.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti. Opomenúť nie je možné ani výsledky aktuálnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (napríklad I. ÚS 88/2013 z 06.02.2013) vo vzťahu k (neúspešným) ústavným sťažnostiam navrhovateľa v obdobných prípadoch.

Nezodpovedá stavu veci ani tvrdenie navrhovateľa o predčasnosti vydania napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že nenadobudlo právoplatnosť uznesenie o prerušení konania. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd nerozhodoval o prerušení konania do času rozhodovania vo veci samej, takýto návrh nebol v prejednávanej veci navrhovateľom ani vznesený.

Navrhovateľ sa v dôvodoch odvolania nedotkol hmotnoprávných dôvodov a to nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za ním uplatnenú škodu. Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania vznesených námietok. Krajský súd preto nemal právny dôvod, ani možnosť zaoberať sa posúdením správnosti záverov okresného súdu o nenaplnení tejto podmienky a to existencie nesprávneho úradného postupu. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie (t.j. že nebol podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, preto exekučný súd o ňom nerozhodoval a nemohol tak nedodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie), nepredložil relevantnú resp. akúkoľvek argumentáciu.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.